

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради ДФ 41.884.070
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії	Кейдалюк Володимир Олександрович
	(власне ім'я, прізвище здобувача (ки))

1977 року народження, громадянин	України
	(назва держави, громадянином якої є здобувач (ка))

освіта вища: закінчив у 2006 році	Київський національний університет
	(найменування закладу вищої освіти)

	внутрішніх справ
за спеціальністю (спеціальностями)	«Правознавство»
	(за дипломом)

працює	викладач	Одеський державний університет внутрішніх справ, м. Одеса
	(посада)	(місце основної роботи, підпорядкування, місто)

виконав акредитовану освітньо-наукову програму	Право
--	-------

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом	Одеського державного
	(повне найменування закладу)

університету внутрішніх справ від «31» жовтня 2024 року № 543, у складі:
(вищої освіти (наукової установи), підпорядкування (у родовому відмінку), місто)

Голови разової спеціалізованої вченої ради -	Аліна Денисова доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри адміністративно-правових дисциплін інституту права та безпеки Одеського державного університету внутрішніх справ
--	---

Рецензентів -	Сергій Братель кандидат юридичних наук, професор, перший проректор Одеського державного університету внутрішніх справ; Алла Пишна кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри адміністративної діяльності поліції факультету підготовки фахівців для підрозділів превентивної діяльності Національної поліції України Одеського державного університету внутрішніх справ.
---------------	---

Офіційних опонентів -	Сергій Вітвіцький доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, ректор Донецького державного університету внутрішніх справ; Ірина Шопіна доктор юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративно-правових дисциплін Інституту права Львівського державного університету внутрішніх справ.
	(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

на засіданні «19» грудня 2024 року прийняла рішення про присудження ступеня
доктора філософії з галузі знань

08 Право

(галузь знань)

Володимиру Кейдалюку

(власне ім'я, прізвище здобувача (ки) у давальному відмінку)

на підставі публічного захисту дисертації «Нормативно - правові засади
взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями
правоохоронної спрямованості»

(назва дисертації)

за спеціальністю (спеціальностями)

081 Право

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) відповідно до Переліку
галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка
здобувачів вищої освіти)

Дисертацію виконано в Одеському державному університеті внутрішніх справ

(найменування закладу вищої освіти (наукової установи), підпорядкування, місто)

Науковий керівник Максим Корнієнко доктор юридичних наук, професор,
проректор Одеського державного університету внутрішніх
справ.

(власне ім'я, прізвище, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису, що містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, які виконують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для галузі знань 08 Право.

Здобувач має 8 наукових публікацій за темою дисертації, які містять обґрунтування отриманих наукових результатів відповідно до мети статті (поставленого завдання) та висновків. З них: 5 статей у наукових виданнях, включених на дату опублікування до переліку наукових фахових видань України, 3 тези доповідей на науково-практичних конференціях.

1. Кейдалюк В.О. Особливості зарубіжного досвіду правового регулювання та форм реалізації взаємодії поліції та суспільства. Юридичний науковий електронний журнал. 2021. № 12. С. 257-261.

2. Кейдалюк В.О. Міжнародний досвід взаємодії поліції та громадськості. Південноукраїнський правничий часопис. 2022. № 1-2. С. 94-98.

3. Кейдалюк В.О. Деякі аспекти реалізації взаємодії національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості. Південноукраїнський правничий часопис. 2023. № 3. С. 79-84.

У дискусії взяли участь та висловили зауваження:

Сергій Вітвіцький доктор юридичних наук, професор.

Дискусійні положення та зауваження до дисертації. 1. Зосередивши увагу на питаннях нормативно-правового забезпечення взаємодії підрозділів Національної

поліції з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості у сфері забезпечення правопорядку, автор дійшов висновку, що «законодавство не містить визначення поняття взаємодії правоохоронних органів з громадськістю» (с. 77). Водночас констатація факту, що така діяльність наразі не інституціоналізована, суперечить назві підрозділу 1.1, де про інститут взаємодії йдеться як про доконаний факт («Гене́за інституту взаємодії поліції з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості в Україні»).

2. У розділі 2 «Нормативно-правове регулювання взаємодії Національної поліції з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості» автор, пропонуючи класифікацію організаційно-правових форм, у яких може бути створено громадське об'єднання правоохоронної спрямованості, не наводить власного бачення поняття «правоохоронна діяльність». Відповідно, відсутнє і поняття «правоохоронна спрямованість у діяльності громадських об'єднань».

3. Розділ 2 дисертації доцільно було б назвати «Адміністративно-правовий механізм взаємодії Національної поліції з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості», оскільки фактично автор у цій частині дослідження звернувся саме до аналізу та класифікації складових елементів такого механізму. Зокрема, в цьому розділі охарактеризовано форми реалізації прав та обов'язків, що притаманні підрозділам поліції та громадським об'єднанням у процесі застосування правових засобів забезпечення правопорядку (додержання, використання та виконання норм права). Водночас, недостатньо уваги приділено актам реалізації норм права як складової правового механізму.

4. У роботі не вистачає авторського аналізу основних положень проєкту національної концепції «Безпечна громада», яку Міністерство внутрішніх справ України презентувало у жовтні 2022 року. У проєкті цієї концепції серед проблем, що потребують вирішення, указано і на застарілі механізми взаємодії суб'єктів забезпечення безпеки громад.

5. У підрозділі 3.2 на підставі зарубіжного досвіду застосування концепції «community policing» у контексті реформи поліції в Україні розглянуто проєкти «Поліцейський офіцер громади» та «Шкільний офіцер поліції». Водночас у роботі не розглядаються можливості нормативного закріплення іншого проєкту – «Сусідська варта», який також показав свою ефективність за умов воєнного стану. Сьогодні потребує регламентації співпраця груп «сусідської варті» з органами поліції. Зважаючи на це, було б доцільним сформулювати основні положення проєкту відповідного нормативного акта, з урахуванням зарубіжного досвіду щодо однієї з форм реалізації концепції «community policing», яка у Великій Британії має назву «сусідський нагляд» (с. 142-147).

6. У підрозділі 3.2 автор пропонує прийняти Закон України «Про громадські об'єднання правоохоронної спрямованості», а в додатках наводить його структуру. Погоджуючись у цілому із необхідністю нормативного закріплення форм і методів діяльності громадських об'єднань правоохоронної спрямованості, слід зауважити, що у проєкті зайвим є розділ VII «Діяльність громадських об'єднань правоохоронної спрямованості в Україні під час дії режиму воєнного стану», оскільки правові засади діяльності органів державної влади, військового

командування, військових адміністрацій, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій в умовах воєнного стану визначає Закон України «Про правовий режим воєнного стану».

Наведені вище зауваження загалом не впливають на позитивну оцінку поданої на розгляд дисертації.

Дисертаційне дослідження В.О. Кейдалюка є завершеною науковою працею, у якій отримано нові науково обґрунтовані результати, що в сукупності розв'язують важливе наукове завдання щодо удосконалення нормативно-правових засад взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості.

Ірина Шопіна, доктор юридичних наук, професор.

Робота Кейдалюка В.О. є завершеною працею, в якій отримані нові науково обґрунтовані результати, що в сукупності вирішують конкретне наукове завдання, що полягає у визначенні специфіки нормативно-правового регулювання взаємодії підрозділів Національної поліції з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості, та вдосконаленні основ засад її здійснення.

Поряд із цим, слід зауважити й на деякі недоліки рецензованої дисертації.

1. Як справедливо підкреслює автор у підрозділі 1.1. «Гене́за інституту взаємодії поліції з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості», «щоб розкрити особливості розвитку, форм та методів участі громадських об'єднань у забезпеченні публічної безпеки та порядку, у першу чергу доцільно проаналізувати наявний досвід подібної діяльності» (с. 30). Адміністративна реформа, яка триває в Україні, не може проходити без урахування попереднього історичного досвіду, у першу чергу – вітчизняного. Проте, на думку автора, для здійснення такого аналізу найдоцільніше розглянути період із часів проголошення незалежності України.. Уважаємо, що робота набула б довершеного вигляду, якби автор включив до наукового аналізу історичний аспект розвитку різних територіальних правоохоронних утворень, що виникали з ініціативи громад в Україні на місцевому рівні в різні часи: від загонів самооборони за часів Української революції 1917 – 1921 років до добровільних народних дружин часів пізнього СРСР та питання взаємодії таких утворень з правоохоронними органами. Такий ретроспективний аналіз організаційних форм забезпечення правопорядку громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості дав би автору підстави говорити про найбільш оптимальні та вивірені часом форми участі громадськості в правоохоронній діяльності у взаємодії з державними органами, для яких підтримання безпеки і порядку було основним завданням.

2. Потребує додаткового обґрунтування пропозиція внести зміни до Закону України «Про Національну поліцію», зокрема щодо доповнення ст. 11 «Взаємодія з населенням на засадах партнерства» згідно про громадські формування з охорони громадського порядку і державного кордону. Частина третя ст. 3 Закону України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» визначає, що «повсякденна (оперативна) діяльність таких формувань організовується, спрямовується і контролюється відповідними органами

Національної поліції», а в такій ситуації складно говорити про партнерство, яке передбачає рівноправність сторін.

Натомість робота набула б доконаного вигляду та логічного завершення, якби автор окреслив організаційні способи і методи контролю за повсякденною (оперативною) діяльністю громадських формувань з охорони громадського порядку.

3. У підрозділі 2.1. «Адміністративно-правові основи та принципи взаємодії Національної поліції з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості» автор проаналізував особливості взаємодії підрозділів Національної поліції з добровольчими формуваннями територіальних громад щодо забезпечення публічної безпеки та порядку в умовах воєнного стану (с. 94-96), дійшовши висновку, що виконання завдань територіальної оборони належать до правоохоронної спрямованості (с. 179). Проте, на нашу думку, це є різними аспектами діяльності із забезпечення національної безпеки.

4. У розділі 2. «Нормативно-правове регулювання взаємодії Національної поліції з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості», на нашу думку, бракує докладного аналізу основних організаційних проблем, що виникають на сьогоdnішньому етапі розвитку правоохоронної системи України, зокрема щодо забезпечення публічної безпеки та порядку в межах територіальної громади.

5. Деякі висновки дисертації мають загальновідомий характер. Наприклад, на с. 177 автор зазначає, що взаємодія ґрунтується на прямому або опосередкованому контакті та можлива для реалізації спільного інтересу за наявності спільної мети, яку сторони взаємодії намагаються досягти. Разом із тим розглянуто аспекти симбіотичного підходу до взаємодії, за умови якої кожен із суб'єктів взаємодії досягає своїх результатів, однак їх досягнення можливе виключно за результатами такої взаємодії». До того ж термін «симбіоз» тут ужито некоректно, оскільки це явище взаємодії й співіснування різних біологічних видів в екосистемі.

Проте наведені зауваження жодним чином не впливають на загальне позитивне враження від рецензованої роботи. Вони мають на меті лише акцентувати увагу автора на окремих її тезах, які можуть стати предметом дискусії.

Сергій Братель, кандидат юридичних наук, професор.

Загалом робота заслуговує на позитивну оцінку, але, водночас, містить низку положень, які мають дискусійний характер.

1. На стор. 77 дослідження автор стверджує, що взаємодію Національної поліції з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості представлено у фокусі розроблення й упровадження програм та ініціатив, спрямованих на активне залучення громади до роботи Національної поліції та підтримання її у виконанні нею своїх функцій для забезпечення публічної безпеки та порядку, однак потребує уточнення, які саме програми й ініціативи спрямовані на активне залучання представників громади до роботи Національної поліції України.

2. На думку автора, на стор. 85, оптимальною та первинною формою комунікації громадських об'єднань правоохоронної спрямованості з Національною поліцією України може бути комунікація з дільничними офіцерами поліції або поліцейськими офіцерами громади, проте виникає питання, чому вказана комунікація не пропонується із поліцейськими патрульної поліції.

Висловлені зауваження мають дискусійний характер і не впливають на загальну позитивну оцінку роботи, а також не знижують загальної її цінності, наукового та практичного значення

Алла Пишна, кандидат юридичних наук, доцент.

Позитивна оцінка дисертаційного дослідження В.О. Кейдалюка у цілому та її окремих положень зокрема, не виключає можливості та необхідності висловити певні застереження і зауваження щодо позицій, які потребують критичної оцінки, є спірними або потребують додаткової аргументації та дають можливість вступити у дискусію з автором:

1. На сторінці 160 роботи автор звертає увагу на те, що цифровізація продовжує набувати стрімких обертів, торкаючись практично кожної соціально важливої сфери. Розвиток інформаційних технологій має дуальний характер, що, у свою чергу, попри позитивну сторону прогресу, зумовлює трансформацію злочинності з переважним її зміщенням у кіберпростір. З наведеного, потребує пояснення в чому полягає дуальний характер розвитку інформаційних технологій?

2. У зв'язку з воєнними діями на території нашої держави, введенням правового режиму воєнного стану та відповідними негативними наслідками, що сприяють змінам форм, методів та напрямам взаємодії поліції та громадських об'єднань правоохоронної спрямованості, було б цілком логічним, якщо б найбільш цінні висновки і пропозиції базувалися на особливостях функціонування цієї проблеми саме в умовах воєнного стану. На мою думку, робота тільки б виграла, якщо питання воєнного стану знайшло відображення у поставлених завданнях та в плані роботи.

Висловлені зауваження стосуються переважно спірних, дискусійних проблем. Вони не впливають на загальну позитивну оцінку роботи В.О. Кейдалюка, яка є самостійним завершеним комплексним дослідженням актуальної теми, має науково-теоретичне і практичне значення, містить наукові положення, що є новим вирішенням конкретного наукового завдання та сприяють здійсненню комплексного вивчення нормативно-правових засад взаємодії Національної поліції України з громадськими об'єднаннями правоохоронної спрямованості з урахуванням основних тенденцій розвитку доктрини права та позитивної зарубіжної законодавчої практики.

Аліна Денисова доктор юридичних наук, професор – без зауважень.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,
«Проти» — членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада
ДФ 41.884.070 присуджує

Володимиру Кейдалюку

(власне ім'я, прізвище, здобувача (ки) у давальному відмінку)

ступінь/ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право

(галузь знань)

за спеціальністю (спеціальностями) 081 Право

(код і найменування спеціальності (спеціальностей) .

відповідно до Переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється
підготовка здобувачів вищої освіти)

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

(підпис)

Аліна ДЕНИСОВА

(власне ім'я та прізвище)